

תלמודו בידו

יבמות

דף עא עמוד ב

א | כיצד יתכן בן ערל שלא עיכב את אביו מלשחוט את הפסח אבל מעכבו מלאכלו ?

ב | האם תינוק שהוציא ראשו בלבד מחוץ לרחם יכול לחיות ?

ג | האם טמא מת יכול לקבל הזאת מי חטאת בעודו ערל ?

ד | במה נצטווה יהושע כשנאמר לו "שוב מול את בני ישראל שנית" ?

א | 1. תינוק שחלצתו חמה, והגיע הזמן הכשר למולו בין השחיטה לאכילה.

החולה במחלה זו אסור למולו עד שיבריא, וימתין עוד שבעה ימים מעת לעת.

2. תינוק שכאבה לו עינו בשעת שחיטת הפסח, ונתרפא קודם זמן האכילה.

3. היו אביו ואמו בבית האסורים בשעת השחיטה, ובשעת אכילה כבר יצאו לחפשי.

4. שהיה התינוק טומטום בשעת השחיטה, ובינתיים נקרע העור ונמצא זכר.

5. הוציא התינוק את ראשו חוץ לרחם אמו שבעת ימים קודם הפסח, שנחשב בזה כמי שנולד, אלא שאי אפשר למולו.

ואחר שחיטת הפסח יצא כל גופו, והרי היום הוא יום השמיני ללידתו.

ב | אינו יכול לחיות כיון שנסתם טבורו, ואינו יכול לינוק. אלא אם כן:

1. זן מהחום של המחלה שלו או של אמו. 2. התינוק צועק ובוכה.

ג | מקבל. שכן כשנכנסו לארץ בימי יהושע קיבלו הזאה לטהרם מטומאת מת כשהם ערלים, כדי שיוכלו להקריב פסח בטהרה בי"ד בניסן.

שהרי מלו בי"א בניסן, ובעל כרחך הזאה הראשונה היתה קודם לכן.

ד | שוב מול: נצטווה אף על הפריעה. כי אברהם נצטווה רק על המילה ולא על הפריעה.

שנית: ללמד שגם סוף חיתוך הערלה מעכבת את המילה.

והיינו הציצין ורצועות של בשר המכסה את רוב היקף או גובהה של העטרה.